

Goeden avond vrienden.

DE SFEREN EN VERHOUDINGEN DIE ER ZIJN TUSSEN UW WERELD EN DIE SFEREN.

Wij moeten ons een visie maken van het geheel, daarom zal ik beginnen met een voorbeeld. Ik heb een ruit gelijkzijdig, in het midden ligt een lijn, die lijn noemen wij de aarde of de menselijk stoffelijke wereld. Hier vinden wij een aantal sferen naar boven toe. dat in aantal moeilijk te bepalen valt. Er zijn nl. heel wat variaties mogelijk. En wij vinden, naar beneden toe, precies dezelfde reeks van sferen. Het verschil tussen deze driehoek naar boven en deze naar onderen is, dat deze uitgaat van het licht: het vormend principe, en dat de onderste driehoek uitgaat van het duister, het chaotische principe. De bron en de werking van deze sferen is dus, ten opzichte van de aarde verschillend, maar gezien de belangrijkheid. de afstand van de sferen, en verder al wat ik u zal proberen duidelijk te maken behoren zij eigenlijk wel tot een gelijke grootorde.

Wanneer ik u dus iets zeg over de astrale wereld, geldt dat zowel voor de astrale manifestatie uit het duister als van het licht. Heb ik het over een zeer hoge wereld van licht, dan zal het zelfde wat ik daarover zeg ook gelden voor de wereld van het duister.

Wanneer ik nu de sferen bezie kan ik dit doen door te zeggen: elk van hen is een eigen wereld, een wereld met eigen wetten, mogelijkheden, een eigen kracht en wat wij plegen te noemen een eigen trillingsgetal" iets wat men zou kunnen noemen een materiële structuur een fijnheid die de begrenzing van die wereld bepaalt. Nu heb ik u die 2 driehoeken getekend als een beeld van de sferen, zoals ze ten opzichte van de aarde bestaat. Ik wil dit beeld uitbreiden en verzoek u voor te stellen dat wij deze ruit hebben staan in een vierkant. Dan krijg ik in dit vierkant de ruit dus van de toplijn naar de zijlijn en vandaar weer naar beneden toe. Nu kunnen wij zeggen, het bereik van die werelden is voor elk ongeveer even groot. Er is dus een bepaalde noodzaak van ervaring, actie en erkenning voor het proces leven. En dat is in elke wereld precies gelijk, niet van aard, maar van mogelijkheden. Dan kunt u zien dat die lijn eigenlijk van die piramiden zullen we zeggen. eenvoudigheds halve. niet aangeeft het feitelijk werkingsbereik, de feitelijke wereld, die een bepaalde sfeer omvat. Zij geeft aan, het gebied dat voor de aarde te bevatten is en zij geeft tevens aan, het gebied waarop zij werkzaam is.

Nu neem ik een willekeurige sfeer in mijn driehoek, ik zet een lijn. Dan kan ik zeggen, het deel van die wereld, dat over te dragen is op uw eigen wereld, wordt bepaald door twee loodlijnen die ik naar beneden neerlaat, vanuit die hoeken. Er zal, een deel van de stoffelijke wereld buiten beschouwing blijven. Wanneer ik de allerhoogste wereld heb, dan is het alleen een rechte lijn, er is een contact, maar er is geen begripsgebied dat in uw eigen wereld die hoge kracht kan erkennen. Er is alleen nog maar een mogelijkheid van ervaren, ondergaan mogelijk.

Op grond hiervan zult u kunnen beginnen met een paar regels te stellen:

1. De hoogste lichtsfeer zal in zijn uitingen op aarde door de mens niet bevat, begrepen of erkend worden. Zij wordt ondergaan. Niet beseft.
2. Hoe hoger de sfeer is hoe beperkter het deel van het menselijk begripsvermogen dat zij omvat. Een hoge sfeer zal dus een kleiner deel van het menselijk leven stimuleren dan een lagere. Zolang wij spreken in termen van begripsvermogen.
3. Wanneer wij die sferen dus willen vergelijken, dan moeten we dat niet allen doen in termen van begrip maar ook van potentie, van kracht. Stel dat de lijn aarde 1 heet, dan is de afstand tussen aarde en astraal 1. Tussen astraal en zomerland is 2. Tussen zomerland (hoog zomerland) en bijna vormloos zomerland is 4. Tussen zomerland en het gebied der zuivere trillingen is 8. Je zou dus kunnen zeggen dat die afstand toeneemt in de vorm van kwadraten. En daarom kan een aantal sferen beperkt zijn en toch de afstand tussen de aarde en een hoogste sfeer, vanuit ons

standpunt praktisch oneindig. Nu zou die afstand, wat maar een woord is om een verschil aan te geven, van weinig belang zijn, als ze ook niet samenging met de kracht. Het is natuurlijk niet helemaal mogelijk om de kracht van een hoge sfeer met die van een materie te vergelijken, maar je kunt wel dit zeggen; wanneer de afstand b.v. 8 is, dan zal elke kracht die, wordt uitgezonden tenminste 8 maal zo sterk zijn. In feite is het meer. Dus hoe hoger de sfeer, hoe groter de kracht die zij voortbrengen kan, hoe kleiner het gebied van de wereld waarop zij te uiten is.

Nu zult u zeggen, dat gebied van de wereld dat is niet helemaal juist en u heeft ergens gelijk. Waar voor het bewustzijn van de mens, is het gestelde wel juist. God beïnvloedt, maar als God een actie voert beïnvloedt bij de hele wereld, met al wat erop is, met al wat eraan is. De hoogste lichtsfeer, die aan de top van die pyramide staat, zal steeds de gehele wereld omvatten. Het is voor ons geen persoonlijke ervaring. Komen we ietsje lager, dan wordt een deel van de wereld omvat, maar een zeer groot deel. Pas wanneer we vlak bij komen in de sferen die wij astraal plegen te noemen, krijgen we eigenlijk te maken met een zo grote overeenkomst met uw eigen wereld, dat een uiting op de eenling mogelijk is. En daaruit kunnen we weer iets leren. Een persoonlijke leider kan nooit tot de hoogste sfeer behoren. Want hij moet zich op een vlak bevinden waarop hij nog voldoende contact heeft met de mensheid, met de details van het menszijn, om de eenling te kunnen beïnvloeden. Je zou daar een soort tafel over kunnen opbouwen, een soort lijst, en dan kun je zeggen, de astrale wereld is in staat om de materie aan te tasten, te beheersen en in de materie actief te zijn. B.v. dansende tafels, een materialisatie, een manifestatie van de geest enz.

Gaan we een trapje hoger en komen we bij zomerland, dan krijgen we geen directe beroering meer. De effecten die ontstaan, zijn misschien lichte geluidseffecten. We krijgen de helderziende waarnemingen, het afdrukken van een denkbeeld op iemand. We krijgen verder de mededeling. Van de zuiver fysieke sfeer is het contact verschoven naar de psychische, het is niet meer de materie die ondergaat, het is het bewustzijn. U zoudt dus kunnen zeggen: de astrale sfeer = materiële beheersing, de Zomerlandsfeer, de lagere, de gevormde delen ervan = beheersing van het mentale in de mens van het denkvermogen. Gaan we een stap verder omhoog en komen we bij die hoogste Zomerlandsferen, die naar men zegt, aan de grens van de tijd liggen, waar dus het tijdservaren zijn betekenis gaat verliezen, dan kunnen we zeggen, hier kan niet meer worden ingewerkt op het verstand, op het mentaal bestaan van de mens, er kan op de achtergronden worden ingewerkt, beïnvloeding van het onderbewustzijn of bovenbewustzijn van de mens is mogelijk. De beïnvloeding van de eenling is moeilijker, meestal is er sprake van de beïnvloeding van een groepje of groepen.

Ga je nog wat hoger naar die sfeer die wij meestal de sfeer van geluid noemen, omdat zij bestaat uit betrekkelijk lage trillingen, dan gaan we zeggen, deze heeft alleen invloed op de geestelijke waarden in de mens, al datgene wat wordt uitgedrukt is een beïnvloeding van de geest in de mens en zo tot uiting brengen door de mens eventueel nog van de inhoud van deze wereld.

Komen we bij de sferen van kleur, waarin de trilling dus aanmerkelijk hoger is geworden, dan is dit zelfs eigenlijk niet meer mogelijk. Er kan alleen via een relais via een samenwerking met iets of iemand in een lagere sfeer direct contact met de eenling op aarde gezocht worden. Wanneer we de invloed bezien, zoals ze direct wordt uitgeoefend, kunnen we zeggen; ze gaat van hier al over groepen en kan zelfs reeds gaan tot de beheersing van volkeren, van rassen van dieren en planten. Wij kunnen hier dus de groepsgeesten van bepaalde soorten vinden.

Gaan we nog iets hoger dan komen we in de werelden van het witte licht en in dat witte licht vinden wij krachten die alleen maar hele delen a.h.w. zouden kunnen beïnvloeden. Hun invloed is sterk, maar zij omvat een groot deel van de mensheid gelijktijdig. Men zegt dan daar boven het verblindende licht of de bron, die alleen de gehele wereld gelijkelijk beïnvloedt. Hierdoor wordt eigenlijk een moeilijke situatie geschapen zoals u begrijpt, vooral voor een mens die graag bewust wil worden. Want het is eenvoudig om te zeggen, God is er en God en Zijn kracht zijn er, dus is die Kracht in mij. Een stelling die volledig waar is, maar hoe moet je die Kracht ontketenen, hoe moet je de mogelijkheden daarvan in jezelf ontsluiten. Daarvoor kun je ook weer een eenvoudige regel geven:

Het innerlijk besef dat de mens bezit, dat is niet verstandelijk, het kan een vorm zijn van een geloof, van een filosofie, bepaalt het deel der sferen van waaruit hij de krachten bewust kan activeren. En dan is er nog een klein gemakkelijk regeltje;

De innerlijke zekerheid die ik bezit + de gerichtheid van mijn wil tezamen. ontsluiten alle krachten in mij die voor mij bereikbaar zijn.

U ziet het is niet moeilijk, het is alleen maar een beeld dat je moet proberen op te bouwen, om ergens in die wereld thuis te komen. En nu heeft u wel eens gehoord dat, naarmate je hoger stijgt je ook dieper kunt vallen. U zult altijd gedacht hebben, als je nu maar een heel goed mens bent, dan zal er toch geen groot gevaar ontstaan, dat kun je psychologisch beredeneren dat het wel mogelijk is, maar als u dat beeld voor ogen houdt, moet u eens kijken wat er gebeurt. Ik heb weer die ruit, hier staat die mens. Hij kan deze afstand naar boven, dit is zijn harmonie, maar dezelfde harmonische waarde dan in het chaotische natuurlijk, bestaat langs onder. Je bent altijd in harmonie met twee werelden of 2 sferen. Als mens ben ik altijd, en bepaald door mijn eigen bewustzijn, het brandpunt van gelijkwaardige lichte en duistere krachten. Het is mijn eigen gerichtheid of keuze, die bepaalt of datgene wat in mij tot uiting komt, licht is of duister in zijn manifestatie. De kracht wordt aan beide sferen ontleend. Een oud spreukje zegt dit: Elke geheime of verborgen kracht in de mens, is het kind van licht en duister. Het is de mens die er betekenis aan geeft. Iets om over na te denken. Er is geen sprake van dat iemand onder u, licht of duister is. U heeft een eigen bewustzijn, maar buiten de astrale wereld die u praktisch direct kan aanpakken, bent u dus altijd een tweehed. U balanceert. En het is daarom dat de mens een vrije wil heeft.

De manifestatie der sferen, in mede het verschijnsel der menselijke wereld. Er is geen sprake van een ingrijpen dat buiten die mens omgaat. Naarmate de kracht hoger wordt, zal zij meer in de mens en de mensheid direct tot uitdrukking moeten worden gebracht. Een lage kracht die kan gaan spoken die kan zich laten zien en kan een boodschap geven. Een hoge kracht niet, die hoge kracht kan alleen maar kenbaar worden wanneer iemand in zich het vermogen heeft die hoge kracht te aanvaarden. Wanneer Jezus zegt: "Niet ik ben het die geneest en volbrengt, maar het is de Vader die door mij werkt" dan bedoelt hij eigenlijk deze wetenschap. Hij wil daarmee zeggen in mijzelf bereik ik het hoogste licht en de kracht van het hoogste licht wordt door mij ontketend. Nu zal iedereen zeggen, Jezus was iets bijzonders. Hem kunnen we niet nadoen. Natuurlijk niet. Maar tegenover die lagere werelden. waar u wel kapabel bent, staat u op dezelfde wijze. En daarom zeg je: naarmate de mens bewuster is, zal de manifestatie der sferen meer in overeenstemming met die mens en zijn harmonie ontstaan.

Dan krijgen we het volgende punt: U hebt misschien opgemerkt, dat ik tot nog toe weinig over het duistere heb gezegd. En u moet van mij ook geen voorlichting verwachten over die duistere kracht. Maar die duistere kracht is actief. Nu is deze duistere kracht chaotisch d.w.z. vormvernietigend, afbrekend, zij bouwt geen structuur op, maar ze probeert haar af te breken. Wanneer er een evolutie is in het goede, in het lichte, zal het kwade op dezelfde wijze moeten evolueren, om daar een gelijkwaardig tegendeel van te vormen. U kunt b.v. zeggen, een ééncellig wezen, heeft betrekkelijk weinig kwalen, het kan natuurlijk doodgaan, maar van al die kwalen die in een mens kunnen bestaan is voor zo'n geest geen sprake. Hoe complexer de opbouw van een structuur wordt, hoe groter ook het aantal ziekten. Hoe groter het mogelijkheden tot optreden van desorganisatie. Wanneer ik dus leef in een wereld waarbij ik door mijn eigen bewustzijn een zekere harmonie heb bereikt, met b.v. de mentale wereld, we zijn nog niet eens ver, de gevormde wereld, dan zal, wanneer ik bewust streef, de hulp, de kracht van het zomerland zoals men noemt, de vormwereld in de geest, voor mij kenbaar worden, maar wanneer ik niet bewust streef, is die kracht er toch en nu treedt dus de duistere kracht op en ik probeer de zaak te breken. Overall waar u ontbinding ziet, moogt u aannemen dat geen bewuste wil, voldoende lichtende kracht heeft gericht, om een manifestatie tot een aangename, een goede, een vormende te maken.

In de wereld zie je op het ogenblik nogal wat verval en dan doel ik niet alleen op de natuurverschijnselen, maar b.v. de absolute detoriatie eigenlijk, die we in het hele sociale stelsel zien. Het is steeds ingewikkelder geworden. steeds perfectionistischer, maar er beginnen steeds meer hiaten te komen. Er ontstaan steeds meer gevaren. Dat is hierdoor verklaard. Wanneer wij nu bewust streven, wij zoeken bewust het goede, dan zal die vorm gehandhaafd blijven. Wanneer we de zaak naast ons neerleggen en het wel geloven, dan zal het kwade de overhand krijgen, de demonische wereld openbaart zich het sterkste. De manifestatie op de wereld is een aspect van ontbinding. Is dat astraal: dan kan het hoogstens een materieel verval zijn, maar is het zo'n wereld die nog vormen kent, dan ontstaat, wat wij kunnen noemen, een mentaal verval. En dat mentale kun je op een aardige manier

demonstreren. In beide gevallen hanteer je logica, maar ga je uit van het licht dan ga je uit van een Goddelijke wet, dus van een juist. Een waar punt van uitgang. Ga je uit van het duistere, van het ongevormde, dan zoek je niet de waarheid in jezelf als punt van uitgang. maar je neemt iets aan dat waarheid schijnt en je redeneert van daaruit. Ga je nu van dat schijnbare uit, dan zal de logica je voeren tot dingen die uiteindelijk destructie inhouden.

Mag ik daaraan een conclusie verbinden. Er is veel te weinig bewust zoeken naar licht, er is veel te weinig geloof aan het hoogste in de doorsneemens, want anders zou dat verval, die valse logica die overal gehanteerd wordt, die zou niet op kunnen treden, en voor het onderbewustzijn geldt juist hetzelfde. Nu kunt u zeggen, wij kunnen ons onderbewustzijn niet beheersen, natuurlijk niet. Maar u hebt een geloof, een houding tegenover het leven, die houding bepaalt a.h.w. welke invloeden u aansporen. En dan kunt u weer iets eigenaardigs zien. U zoudt zeggen het kwade dat zegt: doe het verkeerde, neen helemaal niet. Het kwade is niet actief, het kwade breekt. dat probeert de zaak kapot te maken. wanneer het Licht zegt: doe, dan zegt het kwade doe maar niet. Laat maar onthoudt u. Het is helemaal niet. onthouding kan een positieve daad zijn, let wel, maar dan is het iets wat uit mijzelf voortkomt. Maar als ik dat zomaar van buitenaf aanvaard, is het negatief. Er zit iets demonisch in. Op deze manier wordt de hele wereld eigenlijk in twee uiteen gereten en ik ben bang dat het lichte stukje nog steeds het kleinste is.

Er is echter voor het licht altijd een groot voordeel. De lichtende sferen manifesteren zich steeds in een vormende invloed. Of dit nu het totaal Goddelijke is, of dat het nu iets is uit een Zomerlandsfeer. Het is altijd vormend het geeft lijnen en het geeft die lijnen niet van buitenaf, het is niet, een doe en doe niet, maar het is erkende noodzaak. Erken in jezelf de mogelijkheid en de noodzaak en daardoor zou het negatieve nooit bestand zijn tegen deze positiviteit. Dit bewust willen. dit vanuit jezelf streven en werken is heel wat anders dan het alleen maar meedoen omdat het toevallig zo uitkomt en als u dat door hebt, dan zult u ook begrepen hebben, waarom een betrekkelijk klein aantal lichte krachten soms zo onnoemelijk sterk lijken ten aanzien van de duistere, de destructieve krachten.

Het is natuurlijk kolder om te zeggen dat de duivel wegvlucht voor het kruis, hij heeft er veel te vaak zijn instrument van gemaakt. Maar het is helemaal niet zo dwaas om te zeggen, dat de erkenning van het offer en de Goddelijke liefde voldoende is om elke invloed, zelfs van de grootste duistere macht, voor het ik uit te schakelen.

Dat leidt volgens mij tot een paar regels:

1. Het is mijn eigen bewuste streven en actie, die bepalend zullen zijn voor mijn tot uiting brengen van krachten uit hogere sferen.
2. Alle onthouding, alle besluiteloosheid, alle daadloosheid geeft de invloed van het duister in ons. een grotere kans ons wezen aan te tasten.
3. Wanneer wij gericht zijn op het licht, kan het duister ons niet aantasten. Wanneer wij ten dele zijn gericht op het licht, zal het duister ons aantasten in die delen van ons leven en bestaan, die niet op dat lichtende zijn gericht, maar die passief zijn of rusten.

Je ziet dat je op die manier eigenlijk de verhouding van de mens tot de geest en de sferen, heus wel aardig onder de knie kunt krijgen. Het is niet ingewikkeld, het is niets moeilijk maar je moet het onderscheid leren maken. Er zijn mensen die dromen, en die zeggen komt die droom nu uit mezelf of van de geest. Dat is zo wanneer de geest inwerkt op de mens vanuit een bepaalde sfeer. Dat effect nooit onmiddellijk is, er is altijd een ogenblik van eerste beroering, van tweede beroering en een ogenblik van gelijklopendheid waarin het totaal wordt uitgedrukt. Wanneer je een droom dus maar één keer droomt neem dan maar aan dat hij uit jezelf komt, dat is het meest waarschijnlijke. Stel u voor, u hebt een hele langzame golfbeweging, dit is de aarde. Nu komt een sfeer, die sfeer moet zich activeren. Die komt op haar hoogtepunt, er is dus een tijd waarop zij niets bereikt. Nu komt het ogenblik dat zij die stoffelijk sfeer beroert. Ze blijft snel op en neer gaan, ze beroert dus meerdere malen en daarom zeggen weg alles wat uit de sferen geopenbaard wordt, ook uit de duistere sferen, pleegt zich te openbaren in een drievoud en zal over het algemeen zichzelf hernieuwd met tussenpozen manifesteren. Dus wanneer je het 3 keer hebt gehad en je let er niet op, dan komt het terug. In de tweede plaats kun je zeggen er is een zekere periodiciteit en die kunnen we ook gebruiken. Wanneer je die eerste impuls erkent voor wat ze zij is, dan geldt voor de

meeste sferen die het menselijk bewustzijn nog kunnen bereiken, niet voor alle, dat de pauze, die ligt tussen de eerste summiere beroering en de tweede beroering en de openbaring, of het werkelijke visioen. Die afstand wordt bepaald door die entiteit, die in een andere sfeer leeft. Maar om terug te komen tot het eigenlijke punt; wanneer je nu die geestelijke werkingen in jezelf waarneemt, dan moet je op een gegeven ogenblik een besluit nemen, je moet zeggen het is dit of dat. Onthoudt dan dit; elke geestelijke impuls die actie inhoudt en aan de voor omschreven waarde beantwoordt, voorwaarden die ik heb gegeven, is dus een directe aanleiding tot een persoonlijk overwegen van deze actie, en het stellen van die actie volgens eigen wezen en karakter. Anders ben je het zelf niet, dan heb je er zelf geen invloed op.

En dan een tweede punt; elke invloed, die u afremt en u tot een werkelijke stilstand dwingt of wil dwingen kan worden gezien, zeker wanneer zij zich zo op de voorschreven wijze, in die fasen uit, als een duistere invloed of kracht.

Dan kunt u nog zeggen; elke kracht die mij bereikt, zal wanneer ik haar erken, mij de mogelijkheid geven ook die kracht te bereiken. Dus besef maar heel eenvoudig zo: wanneer je een geest tot je hoort spreken en je hebt dit in jezelf opgenomen, je hebt het verwerkt, dan heb je daaruit, uit die herinnering, het vermogen om tot die geest in zijn eigen wereld te spreken. Er is dus altijd een wisselwerking. En daarom geldt; wanneer de geest zich aan u op een, bepaalde of kenbare wijze openbaart moet u trachten vanuit uzelve, u aan die geest in haar wereld te openbaren. Uw verstand en vaak zelfs uw gevoelsleven, zal die werkelijkheid waarin die geest leeft nooit werkelijk geheel kunnen omvatten. Maar wat wij daarvan nemen, ontvangen en beleven, is niet slechts voor ons een erkenning, het is een kracht die wij kunnen gebruiken. Wij kunnen de kracht van een willekeurige sfeer slechts gebruiken in overeenstemming met de aard van die sfeer. Wij zijn ook op aarde, onderworpen aan de wetten die in de sfeer, waaruit, we kracht putten, regeren.

Daarmee heeft het beeld zich afgerond. Maar we moeten nu eenmaal ergens tot een eind komen. Je kunt nooit de regels van de sferen, die je zonder innerlijke bewustwording, maar door contact met anderen, bereikt. Ga daarom bij elke uiting van geestelijke krachten, van lichtende krachten uit van een Goddelijke wet, uit die kracht in het belang van de wereld, richt haar op het totaal van de wereld, ook wanneer u binnen dit totaal, een bepaalde persoon neemt als brandpunt. Tracht niet alleen een mens te genezen, maar tracht die mens door zijn genezing tegelijk ook een soort manifestatie te maken voor anderen. Tracht niet alleen een mens innerlijke rust te geven, maar tracht hierin een harmonie te leggen, die door de wereld trekt. Hoe meer u ook in het eenvoudige doel, de werking op het geheel probeert te leggen. hoe groter de kracht, die u gemiddeld tot uiting kunt brengen en hoe groter de zekerheid dat u aan de wetten van de sfeer, waaruit u put, inderdaad gehoorzaamt.

In de tweede plaats. Besef dat op de gehele wereld deze sferen en krachten voortdurend aanwezig, zijn. Uw wereld is voor zo'n sfeer niet iets wat beneden ligt of buiten, maar het is een stukje van eigen wereld. In het Goddelijke is het misschien een stofje. In de astrale wereld is het daarna de gehele wereld, bijna. U bent deel met uw wereld en met uw huidig bestaan van die andere sferen en werelden, voor een andere sfeer of wereld, is het ingrijpen in uw wereld niet een uitgrijpen naar een andere bestaansvorm, maar een actief zijn in een beperkt deel van eigen bestaanswereld.

Als u dit begrijpt zult u ook beter begrijpen, waarom de geest zich met uw aarde zo vaak bezig houdt. U heeft misschien een heel groot huidoppervlak, er zit een pukkel die jeukt. Wat doet u? U krabt bij dat pukkelkje, logisch. Wanneer die aarde een punt of haard van ontrust wordt in één van de lichtende sferen, zal de lichtende sfeer trachten die onrust ongedaan te maken, en wanneer ze dat niet kan doen door de lichte waarschuwing (het even krabben) zal ze misschien proberen om het puistje helemaal te verwijderen. Dat is voor die wereld niets, het is onbelangrijk ook wanneer het voor u het hele bestaan is.

En daarmee moet u ook nog eventjes voor uzelf zeggen: mijn belangrijkheid wordt bepaald door de rol die ik speel in mijn eigen wereld met bewustzijn voor de hogere werelden waarvan zij deel is.

Laatste punt. Er is op aarde een tijdsbegrip dat voortkomt uit het samentreffen eigenlijk van de lagere en de hogere wereld. Nu moet u wel begrijpen dat dit tijdsbegrip elders niet, of niet zo, bestaat en daarom geldt, vreemd genoeg, voor de gebeurtenissen, niet voor uw tijdsbesef,

maar voor de gebeurtenissen, dat het tempo der ontwikkelingen en de aard der ontwikkelingen niet bepaald wordt door het tijdsbegrip op aarde, maar door de tijds waarde of de daarvoor in de plaats tredende waarde van de wereld die invloed uitoefent. Daarom is zowel het slechte als het lichtende in zijn hoogste vorm. een voor de mens zo onregelmatige en oncontroleerbare factor. Het zijn altijd de wetten van een andere wereld die regeren. Wie die kracht van die wereld gebruikt. zal moeten beseffen dat de uitwerking volgens die wetten, of wilt u zeggen tijdsnorm is ook goed, van die wereld plaats vindt, niet volgens zijn eigen begrip, dit ongeacht zijn uiten van die kracht in eigen wereld door eigen wezen, ongeacht zijn innerlijke harmonie met die wereld en zijn wil die die kracht op aarde op een bepaalde manier wil manifesteren.

Samenvattende; het geheel van de sferen werkt op de aarde in, de aarde is er deel van. U kunt uw eigen houding daartegenover altijd bepalen aan de hand van uw eigen bewustzijn. U zult de invloed van alle sferen altijd ondergaan en u zult meer bewust worden van de aanwezigheid van andere sferen, naarmate u innerlijk meer open staat, voor die andere werelden en zo feitelijk er meer bewust deel van wordt. Ik hoop dat u uit deze theorie ergens een praktisch begrip of praktische waarde kunt putten.

TWEEDE DEEL

Wanneer u de wereld bekijkt, dan is zij vol van onbegrijpelijke tegenstrijdigheden. Wanneer u uw eigen wezen in waarheid begrijpt, zijn diezelfde tegenstrijdigheden ook daar aanwezig. Nu zal de doorsneemens trachten, om bepaalde dingen op de voorgrond te schuiven. Hij wenst bepaalde verschijnselen met de uitsluiting van andere. Hij wenst in zich de ontwikkeling van bepaalde krachten met uitsluiting van anderen.

Wanneer dit het doel van het leven zou zijn, dan zou dus een groot gedeelte van de schepping overbodig zijn. En ook het eigen wezen van de mens zou vol zijn van overbodigheden. Dit lijkt mij moeilijk te aanvaarden, tenzij wij ons een schepper voorstellen, die slechts als een kind speelt met het scheppen en zich niet bewust is van wat hij scheidt.

Is er een bewuste schepper dan moeten alle dingen hun plaats en functie hebben, niet slechte volgens de ervaring en beoordeling van de mens, niet slechte volgens de preferentie voor innerlijke waarden, die wij op dit ogenblik kennen. Dan moeten alle dingen een gelijke betekenis en waarde hebben vanuit de schepper. En daaruit volgt dat harmonie, niet ontstaat door de eliminatie van bepaalde processen, delen van het ik en eigenschappen van het ik, maar dat die harmonie slecht bereikt wordt, door hen in onderlinge harmonie of overeenstemming te brengen. De wereld streeft zo vaak naar het goede, en verslaat zichzelf door haar streven. De wereld streeft zo zeer naar liefde, dat zij eenieder die zijn naaste niet liefheeft gaat haten. De wereld streeft zo zeer naar vrede, dat zij bereid is het uiterste geweld te gebruiken, om die vrede te handhaven. De mens streeft zo zeer naar innerlijke verlichting, dat hij bereid is een groot gedeelte van zijn mogelijkheden, die mede zijn innerlijk licht vormen, te onderdrukken, en verminken, omdat hij innerlijk licht verkrijgt.

Het is duidelijk dat dit men juiste instelling is. Het innerlijk proces doet denken aan een chemische reactie. Er worden verschillende elementen die wij afzonderlijk kennen samengevoegd, er is levenskracht, er is bewustzijn, er is wil, er is innerlijke erkenning, en wanneer dezen op de juiste wijze en in de juiste samenhang worden gevoegd tot eenheid, ontstaat een eeuwige en onveranderlijke waarde: de perfecte harmonie, de Goddelijke waarheid der werkelijke sferen.

Er zijn voor de mens altijd zeer veel persoonlijke gedachten. meningen en oordelen, maar er bestaat een bovenbewustzijn, een sfeer waarin al die dingen, ten opzichte van elkaar, worden opgelost, waarin een bewustzijn aanwezig is dat het totaal van goed en kwaad der mensheid omvat en toch in zich een Goddelijke uiting van de mens betekent. Een denker als een Theo de Gharding noemt dit b.v. de no-sfeer. Wanneer die eenheid mogelijk is in de mensheid, zo moet zij ook kunnen bestaan in de mens. Het is eenvoudig tot de mens te zeggen roei uw begeerten en angsten uit en ge zult rust vinden. Maar in feite leeft men intenser, eerlijker en waardiger,

wanneer de lusten en angsten in kracht elkander opheffen, zodat het ik de vrijheid van handelen herwint, die het als deel van het Goddelijk toch in feite moet bezitten.

De kracht van het ego in zijn verdeeldheid is nietig. De kracht van het ego in zijn harmonie is binnen het ik de volledig scherpemde kracht, buiten het ik is het een volledige samenklank met alle harmonische krachten Gods. De mogelijkheden zijn onbeperkt, maar dan moeten wij nimmer trachten iets bij uitzondering te bevorderen of vernietigen. Wij kunnen slechte het geheel positief of negatief beleven. Er is niets wat positief is, wij geven deze positiviteit eraan door onze benadering. Het totaal van het zijnde en de schepping is een eenheid. En wanneer wij haar erkennen als een verdeeldheid, zo vloeit dit voort uit ons, niet uit het wezen der schepping.

Gij kunt altijd weer verwerpen. De mens doet dit en de geest is hiertoe ook vaak geneigd. Maar deze verwerping op zichzelf is een ontkenning van de eenheid binnen God en het Goddelijke. Wanneer ge het innerlijk pad gaat, is dus de kunst niet om esoterisch verlicht te worden of bewust op een enkel terrein. Het belangrijke is, dat men als zijn mogelijkheden en eigenschappen in een voortdurende harmonie samenvoegt dat men tracht die innerlijke eenheid te behouden, tot het ogenblik dat men in zich, de Kracht van het Goddelijke maakt tot een vormend vuur. De eeuwige mens wordt uit de tijdelijke mens gesmeed, door het vuur van het Goddelijk Licht en de hamer van de Goddelijke waarheid.

leven op zichzelf is onbelangrijk. Want dood is niet negatief en leven is niet positief, maar in leven en in dood jezelf zijn is waardevol. Niet de dood erkennen of ontkennen in het leven, met uitsluiting van het andere, niet het leven nahongeren of erkennen als eerste waarde in de dood. Maar beiden zien als een onverbreekelijk geheel, dat pas de werkelijkheid van je ik van het innerlijk wezen weergeeft. Maak leven en dood gezamenlijk tot eeuwigheid.

Mijn gedachteprocessen zijn ongetwijfeld te verward voor u, om ze eenvoudig te volgen. Ik verontschuldig mij voor de moeilijkheid waarmee ik mij uitdruk. Doch al datgene waarmee ik probeer weer te geven is dit; de wet der harmonie is de wet van het alomvattende. De kracht van het ego en van het Goddelijke is de kracht van het alomvattende. Slechts door dit enige te erkennen en door dit ook buiten je te aanvaarden. kun je komen tot de werkelijke beleving van het bestaan, de gouden waarheid van je wezen.

Het lijkt mij voor een mens moeilijk niet te oordelen en veroordelen. Niet te vrezen en niet te begeren, maar misschien kan een mens de samenhang der dingen zien, kan hij begrijpen hoe alle dingen tezamen de waarde uitmaken en het evenwicht van dit geheel, niet de samenstelling die zo belangrijk is.

Er is in u kracht die u ziet in de aura, er is in u geestelijke kracht, die men niet ziet en ziende kracht die ten hoogste als een vuur kenbaar wordt. Maar deze dingen tezamen vormen uw wezen. U bent in die krachten en vanuit die krachten ook al kunt u ze niet altijd direct kennen en beheersen, pas waarlijk een mens. Waarlijk mens zijn betekent dat de harmonie, gelegen in het geheel van uw wezen. Niet alleen in uw voorstelling en uw emotie maar in uw uitstraling, die weerkaatst wordt in uw geestelijk contact met de wereld, zo goed als in uw stoffelijke daden. Dat de aanvaarding van een Goddelijke wil niet betekent de krampachtige worsteling om je eigen wil tot Goddelijke wil te verklaren maar de erkenning dat het hogere die Goddelijke wil zinvol is in eigen bestaan, maar niet een verarming of een verrijking, maar een bevestiging van eigen wezen inhoudt.

De elixir des levens is de erkenning van de dood heeft men gezegd. De aanvaarding van het gehele leven is de erkenning van de zin ervan. U leeft niet om niets. U lijdt niet om niets, en wanneer u in uzelf, die harmonie vindt bereikt u eeuwig en niet slechte voor een korte tijd.

Goeden avond.